

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 71. Catharini sententia de Prædestinatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI.
A. C. 1546.

sentientis voluntati adjudicabant, primamque sententiam velut nimis duram rejiciebant.

§. LXXI.

Catharini sententia de Prædestinatione.

*Pallav. l. 8.
c. 13. n. 2.
Sarpi l. 2.
p. 195.*

Catharinus media via incedere volens sententiam suam his verbis edixit: *Deus pro sua bonitate e cætu hominum paucissimos aliquot delegit, quos omnino salvare decrevit, eosque mediis potentissimis, efficacissimis, quæque fallere non possunt, instruxit. Ceteros omnes vult quidem salvos fieri, atque huic fini media omnibus sufficientia præparavit, sed penes ipsos reliquit, ea vel accipiendo salvari, vel rejiciendo damnari: horum vero duo sunt genera: alii, qui ea recipiunt, & salvi fiunt, licet ex electis non sint, eorumque magnus est numerus; alii, qui abnuunt cooperari Deo, qui eos salvos cupit, proindeque damnantur. Causa prædestinationis primorum, est sola divina voluntas, aliorum, acceptatio, ususque auxilii divini, & cooperatio etiam a Deo prævisa; causa vero reprobationis ultimorum prævisa a Deo perversa ipsorum voluntas, in repudiando Dei auxilio, aut eodem male utendo. D. Joannes, D. Paulus, & omnes Scripturæ loci ab adversa parte allegati, quibus*
totum

totum opus Deo tribuitur, & infallibile Sæcul. XVI. A.C. 1546.
 evincitur, intelligendi de primis solum, qui
 singulari gaudent privilegio. Reliquis via
 communis est præparata, & in illorum
 gratiam comparatæ admonitiones, exhorta-
 tiones, & generalia auxilia, quæ quidem,
 qui audit, & sequitur, hic salvus evadit,
 qui renuit auscultare, sua culpa perit. Ho-
 rum paucorum, qui communi sorte exempti,
 privilegiati sunt, numerus apud Deum
 certus est, ac determinatus: reliquorum,
 qui salvi fiunt via communi, & ab huma-
 na libertate pendente, numerus a Deo non
 est determinatus, nisi secundum prævisa u-
 niuscujusque opera.

Itaque pro harum trium opinionum
 varietate secundi quoque articuli cen-
 sura erat diversa: Catharinus enim pri-
 mam ejus partem veram agnoscebat, pro-
 pter efficaciam divinæ voluntatis erga nos,
 quos Deus prosequitur affectu singulari: se-
 cundam vero falsam, tam propter sufficien-
 tiam subsidii divini, quod omnibus defertur,
 quam ob humanam in cooperando libertatem.
 Alii, qui causam prædestinationis in omni-
 bus tribuebant assensui humano, articulum
 omnino damnabant, utraque sui parte. At illi
 qui sententiam D. Augustini tueban-
 tur, hunc articulum in quodam sensu
 verum, in alio autem falsum esse affir-
 mabant, seu admittebant, quod electi,
 si considerantur cum Electionis decre-

Sæcul. XVI. to, damnari non possint, si vero *simpliciter tanquam homines*, ac non attento
 A C. 1546. Prædestinationis decreto spectentur, tunc admittendum asserebant, quod illi damnari valeant, cum potuissent non eligi. Hanc doctrinam illustrabant, desumentes exemplum ab eo, qui plorat, ridere non potest in eo sensu, quod planctum cum risu conjungere valeat, in alio tamen sensu ridere potest, dum scilicet hosce duos actus ab invicem separatos exercere valet.

§. LXXII.

Aliorum capitum examen, ac Censura.

Reliquos articulos communi suffragio Patres censuræ subjiciebant, affirmantes, *perpetuam extitisse omnibus sæculis Ecclesie opinionem, multos ad tempus gratiam divinam accipere, & conservare, quam deinceps amittant, & in condemnationem incurrant. Eam in rem asserebant exempla Saulis, Salomonis, Judæ unius & duodecim.* Ad quinti articuli censuram allegarunt Prophetiam Ezechielis, apud quem Deus ita loquitur: *si justus justitiam deseruerit, & inique fecerit, benefactorum ejus non recordabor.* Circa sextum articulum Patres asserebant, quod vocatio in Zwinglianorum sensu nil nisi impia foret

Ezech. 3. &
 18. e duodecim.
 Exod. 33. Ad quinti articuli censuram
 Luc. 10. allegarunt Prophetiam Ezechielis,